

norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund



Utdrag av Ekspertklubben:

Syd har:

♠ 10 9 8 6 4 3 ♦ D ♣ EKD ♣ EKD

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠ ?	pass	2 ♦	pass

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Bedre meldinger

Før de finner det ut

Spilleprøver

Spill fra lagkamper

Brev fra leserne

Ekspertklubben

Red:

S I D E N S I S T

Jeg har gang på gang skrevet i artiklene om bedre meldinger at en spiller som har åpnet med en begrenset melding, skal overlate alt til sin makker etterpå. Det gjelder også ved en grandåpning. Om motstanderne blander seg inn og makker forholder seg taus, så er det bare å tie stille for grandåpneren også.

Forleden dag var jeg med i et spill hvor riktigheten av denne påstanden ble bekreftet, og det var en fornøyelse å innkassere en god del poeng fordi motstanderne ikke fulgte regelen:

♠ kn 10 8 2			
♥ 8 5			
♦ 8 6 2			
♣ D 10 9 3			
♠ 6 4			
♥ kn 6 2			
♦ kn 10 9	N	Ø	
♣ kn 7 6 5 2	V	S	
♠ E D 9 3	♠ K 7 5		
♥ E K 10 9 4	♥ D 7 2		
♦ 7 4 3	♦ E K D 5		
♣ E	♣ K 8 4		

Med alle i sonen gikk meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 gr.	2 ♥	pass	pass
Dobl.	pass	pass	pass

Jeg satt Syd, og da Vest startet med ruter, var det jo enkelt å innkassere ni stikk.

Nord—Syd har fire spar i kortene, men den er drivende vanskelig å få meldt, og det andre bordet kom heller ikke lengre enn til to hjerter. Men her er det Østs dobbling som har interesse. Siden den ga meg både utgang og et doblet overstikk, kostet den i alt 790 poeng, og det er ingen billig fornøyelse i en lagkamp. I diskusjonen som fulgte mellom Øst og Vest, hevdet Øst at doblingen var ment som opplysende, han ville ikke la oss få spille en så billig kontrakt som to hjerter, fortalte ham.

Men det er en farlig vei å gå. Vest har allerede hørt sin makkers grandåpning, og har avgjort at det ikke lønner seg med noen videre innblanding. Og det er fornuftig nok, fordi enhver form for innblanding blir dyrt, om enn kanskje ikke så dyrt som to doblete hjerter. Øst burde ha respektert sin makkers avgjørelse, så ville han ha vært 7 matchpoeng rikere.

Masters Pairs er en internasjonal engelsk partturnering, hvor Harrison—Gray fant en interessant spilleføring:

♠ K 8 7		♠ kn 10 5 4 3
♥ 9 5 2		♥ D
♦ D 9 4		♦ K 7 5 3
♣ 10 7 5 3		♣ K D 6
♠ 9		
♥ E K kn 10 4 3	N	
♦ 10 8 6 2	V	♦ K 7 5 3
♣ 9 2	S	♣ K D 6
♠ E D 6 2		
♥ 8 7 6		
♦ E kn		
♣ E kn 8 4		

Med Øst som giver og Øst—Vest i faresonen gikk meldingene slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♠	1 ♥	pass
1 ♠	1 gr.	2 ♥	2 gr.
Dobl.	pass	pass	pass

Harrison—Gray satt syd, og fikk spart ni ut. Hjerterutspill er selvsagt ikke morsomt, sett fra Vests synspunkt, hvis hans makker har en singelton og Syd har damen tredje. Bordet tok kongen, og så fulgte kløver. Da Øst la en liten, knep Gray med knekten, som holdt. Og så? Syv stikk er der hvis ruterfinnissen holder, men det gir likevel en doblet bet. Harrison Gray fant ut hvordan han skulle vinne flere stikk. Han fortsatte med hjerter seks fra egen hånd! Vest hadde ikke tatt i kortene, og derfor nøyde han seg med å stikke med tieren. Øst måtte på med damen, og derved var hans makker

Forts. side 10.

NORSK BRIDGE MAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 1

1962

33. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo, Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg, Tlf. Tønsberg 24 259.

Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den 31. artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en artikkkel i praktisk talt hvert nummer.

Vi skal idag prate litt om en del taktiske meldinger, og begynner med en situasjon som denne. De sitter Syd, Nord—Syd er i sonen, og De har fått utlevert:

♠ K 9 4 3 ♠ 8 5 ♠ E D 7 3 ♠ E D 7 5

Nord åpner med to spar (svake to), og Øst melder tre hjerter. Hva vil De melder nå?

Kortene tilskir en kontrakt på fire spar, men hva skjer hvis De avgir denne meldingen? Motstanderne er ikke i sonen, og det er stor fare for at det kommer en støttemelding i hjerter hos Vest. Hva kan De stille opp mot fem hjerter?

Det er en melding De ikke egentlig liker. De regner med at makker kan vinne ti stikk i spar, mens De mener at elleve stikk er problematisk. På den andre siden regner De ikke med at det blir noen god kompensasjon for den sannsynlige utgangen å doble motstanderne i hjerter.

Hva vil De gjøre? Da spillet forekom, meldte Syd bare tre spar. Vest meldte fire hjerter, Nord og Øst passet, og Syd kom igjen med fire spar, som ingen hadde noe å innvende mot. Hele fordelingen var:

♠ E D 10 8 5 2	♦ 9 7	♥ 8 4	♣ kn 10 2
♦ 10 6 2	♥ 8 5	♦ E D 7 3	♣ K kn 9 5
♣ K 9 8 5 4 3	N	V Ø	♠ kn 7 6
	S		♦ K kn 10 2
			♣ 6
♠ K 9 4 3			♠ K 9 4 3
♦ 8 5			♦ 8 5
♥ E D 7 3			♥ E D 7 3
♣ E D 7			♣ E D 7

og som De ser, klarte Nord å innkassere ti stikk, men ikke mer.

Det ble en diskusjon etter spillet, og Nord bebreidet sin makker at han ikke hadde meldt fire spar rett inn. «Hvis Vest hadde passet, ville jeg ikke hatt noe å si jeg heller, og vi ville ha spilt bare tre spar,» sa Nord.

«Enig», sa Syd. «Men det er tross alt bedre enn fem hjerter doblet med en bet, som bare gir oss pluss 100.»

Og her er vi ved sakens kjerne. Hvis Syd rykker ut med den fulle styrken sin med en gang, vil han fortelle for all verden at han regner med å kunne vinne fire trekk i spar, og da vil fem hjerter komme fra Vest i bare farten. Han vil bare se soneforholdene og legge merke til sin makkers melding, og mer er det ikke å tenke på, sett fra hans synsvinkel. Men hvis Syd nøyser seg med tre spar, og etterpå melder fire! Da blir situasjonen en annen. Vest har for det første vist tilpasningen sin, og siden Syds meldinger høres litt tamme ut, er det slett ingen urimelig tanke av Øst—Vest å la ham få spille fire spar i fred, kanskje doblet til og med, hvis motstanderne er svært aggressive.

Og, som rosinen i pølsen kommer det poenget at selv om det går galt, selv om Nord får spille tre spart og vinner fire trekk, er det bedre enn fem hjerter med en doblet bet. Fire spar er idealkontrakten, sett fra Nord—Syds side, men det perfekte resultatet i spillet er fem hjerter doblet med en bet. Derfor er alt som er bedre enn dette, selv tre spart med fire trekk, et bra resultat.

Selvsagt kan det hende Øst—Vest melder over fire spart likevel, men Syd har i det minste gitt seg selv enhver mulig sjanse til å få spille denne kontrakten i fred.



Et poeng som dette bør man alltid være oppmerksom på når man er alene om å være i faresonen og man tror man har en utgang i kortene, og motstanderne allerede har innledet diskusjonen om en eventuell stampemelding. Det er ikke bare etter svake toåpninger hos makker at taktikken er vellykket. Her er et annet eksempel. De sitter Syd med:

♠ 9 ♦ E K kn 8 6 ♦ E D 8 ♣ D kn 9 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	2 ♦	2 ♣
?			

Situasjonen er den samme som i det forrige eksemplet. De har styrke nok til å kunne melde fire hjerter, men De vet ikke hva som kan gjøres med fire spart, og De har ikke noe særlig håp om å kunne vinne fem hjerter. De fire hendene kan være:

♠ 8 7 5		♦ K 10 4 2
♦ D 9 7 2		♦ 10 6 4
♦ K 7 5 2		♦ kn 10
♣ 10 4		♣ K 7 5 4
♦ E D kn 6 4 3	N	♦ E K kn 8 6
♦ 5	V O	♦ E D 8
♦ 9 6 4 3	5	♦ D kn 9 2
♣ E 8		

Som De ser er fire hjerter til å legge opp, mens det ikke er noen sjanse til å klare fem trekk. På den andre siden er det bare en bet i fire spart denne gangen også.

Hvis De melder fire hjerter rett inn, kommer fire spart fra Vest så sikkert som en løs. Han vil ikke kunne se mer enn et par stikk i motspill hos seg selv, kanskje bare ett stikk, og vil neppe regne med at hans makker vil kunne klare to stikk. På den andre siden, hvis Øst kan klare to stikk, vil fire spart gi en fair sjanse.

Derfor er det bedre å melde bare tre hjerter hos Dem. Hvis ingen skulle ha noe å innvende — det er neppe sannsynlig, men må jo likevel tas med i betrakning — får De trostede Dem med at det tross alt er bedre enn å spille fire spart doblet. Og hvis det skulle komme tre spart hos motstanderne, har De anledning til å komme igjen med fire hjerter. Nå er det ikke så fristende å melde over for Øst—Vest, det høres ut som om De tøyer kortene for å få kontrakten, og kanskje nettopp det vil føre til at motstanderne tar sjansen på en bet i stedet for å stampa.

Her er en lignende situasjon hvor Syd gjorde furore med den samme taktikken:

♠ 9		♦ 7 6 4 2
♦ E 8 4 2		♦ kn 10 9
♦ E 7 4 2		♦ 5
♣ D 7 5 4		♣ kn 10 8 6 3
♦ D kn 10 9 3	N	♦ E K 5
♦ 9	V O	♦ K D 6 5 3
♦ D kn 10 9 6	5	♦ K 8 3
♣ 10 2		♦ E K

Med Nord—Syd i sonen utviklet meldingene seg slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	3 ♦	3 ♣
4 gr.	5 ♠	5 gr.	pass
?			

Paret brukte Culbertsons fire-fem grand, hvoretter Nords fem grand viste to ess, og Syd var ikke i tvil om at syv hjerter burde meldes. Men han tok seg tid til å finne ut hva som ville skje om han meldte syv rett inn, og fant ut at motstanderne, som bare kunne ha fordeling og ikke honnorstyrke, ville ha god lyst på en stamp i syv spart. Derfor meldte han bare seks hjerter, og som beregnet kom seks spart fra Vest. Nå

tøyet Syd seg til syv hjerter, og Vest hadde ikke lyst til å være med mer.

Selvsagt kan Syd ta sjansen på syv grand om motstanderne melder syv spart, men det er en langt mindre fristende kontrakt. Som kortene sitter, kan syv grand vinnes hvis ikke spart kommer ut, ved en tosidig skvis. La oss si ruter kommer ut. Syd stikker på egen hånd, trekker fem ganger hjerter, esset og kongen i kløver, og har følgende posisjon:

	♠ 9		
♦ —	—	♦ E 7	
♣ D kn 10		♣ D 7	
♥ —			
♦ D kn			
♣ —			
	N	♦ 7 6 4	
	V	—	
	Ø	—	
	S	—	
	E K 5	—	
♦ —		—	
♦ 8 3		—	
♣ —			

Syd spiller ruter til bordet, og Øst må oppgi sparstopperen sin. Så kommer kløver dame, Syd legger ruter, og Vest har ikke lett for å holde sparstopperen han heller.

Men dette er bare under forutsetning av at spart ikke kommer ut, og det er tross alt mest sannsynlig etter meldingene. Derfor er syv grand en farlig historie, mens syv hjerter er den naturlige kontrakten som paret bør havne i. Det gjelder bare å stagge Vest.

La oss imidlertid et øyeblikk sette oss på Vests plass og se hva han skal gjøre. Han må gå ut fra at Syd regner det forsiktigvis er best å stanse i seks hjerter, men at han er villig til å ta sjansen på syv når han ikke får spille seks. Skal da Vest melde syv spart?

Syv spart vil gi noe slikt som 1100—1300 i beter, mens seks hjerter gir 1430 og syv hjerter 2210. Det er altså faktisk hele 2310 poeng å tjene hvis han lar syv hjerter stå og det er bet, mens han bare kan tjene omrent 1000 poeng ved å stampa i syv spart.

I en lagkamp kan Vest likevel være fristet til å stampa. Hvis han regner med at lagkameratene har meldt og vunnet seks hjerter, vil syv spart doblet alltid gi et vun-

net spill, mens man kan tape 7 matchpoeng ved å la syv hjerter stå.

I alle tilfelle får Vest et vanskeligere valg om Syd nøyser seg med seks hjerter i første omgang enn om han melder syv rett inn. I siste tilfelle vil Vest regne med større sannsynlighet for at motstanderne kan vinne kontrakten sin, og derfor blir fristelsen større når det gjelder en stamp i syv spart. Og endelig er det verdt å legge merke til at seks hjerter, som gir 1430, gir en bedre score enn syv spart doblet.



Faktisk kan man også bruke denne taktikken den andre veien, hvis man er ute etter et stort svingspill i en lagturnering.

♠ K 8 6 5	♦ D kn 8 5	♣ 8 6 5
♦ —	♦ 7 4	
♦ D 9 5 2		
♦ D kn 7		
	N	♦ D kn 7
	V	♦ 9 6 4 3
	Ø	♦ K kn 10
	S	♦ K 10 3
	E K 10 7 2	
	D 9 5 2	
	D kn 7	
	E 10 9 4 2	
	—	
	E 8 6 3	
	E 9 4 2	

Soneforholdene var det samme som tidligere da dette spillet forekom, og meldingene gikk i første runde:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♦	2 ♣	3 ♦

?

Syd var slett ikke sikker på om han og makker kunne klare å vinne fire trekk i spart, men han hadde lyst til å forsøke. På den andre siden ville han aller helst la motparten spille fem hjerter, en kontrakt som Nord sannsynligvis ville doble temmelig fort. Et sted må jo Nord—Syds hjerterstyrke befinner seg, og når Syd er tenons, bør Nord ha så meget mer.

Syd meldte derfor fire spart rett inn, og fikk sin belønning. Vest gikk inn med fem hjerter, og Nord doblet momentant. Resultatet ble tre beter, en gevinst på 500, mens Nord—Syd ved det andre bordet hadde fått spille fire spart og var gått en bet. Det ga jo et fint resultat.

Forts. side 13.

FØR DE FINNER DET UT

Nils Steen

En god regel ved bridgebordet er å forsøke å sette motstanderne på prøver før de har fått tid til å finne ut hva som egentlig foregår. Det finnes haugevis av situasjoner hvor man ved hjelp av litt kamuflasje kan få halt hjem kontrakter som egentlig er dødsdømt, og hvor man ganske enkelt kan utmanovrere motstanderne. Kunsten er bare å få gjort det fort, og naturlig.

Jeg skal gi en del eksempler på dette, og begynner med følgende, som dukket opp i en parturering for kort tid siden:

♠ E 8 7 5 2	♦ D 9 3	♥ 8 6	♣ E 4 2
♥ E kn 7 5 4	♦ N	♦ 10 4 3	♦ 10 9 8 7
♦ E 10 7 2	♦ V	♦ 10	♦ D 9 5 4 3
♣ K 6	♦ S	♦ K	♣ 10 9 8 7
♠ 9 6	♦ K D kn	♦ K	♦ K D kn
♥ E kn 7 5 4	♦ K 8 6 4	♦ K	♦ K 8 6 4
♦ E 10 7 2	♦ K kn	♦ K	♦ K kn
♣ K 6	♦ D kn 5 3	♦ D	♦ D kn 5 3

Syd åpnet med en grand, Vest meldte to hjerter, hvoretter Syd havnet i tre grand. Fire spar ville kanskje vært en mer naturlig kontrakt, men den er sannelig ikke lett å få hjem den heller.

Vest fant at motstanderne måtte ha for meget i hjerter til at det ville lønne seg å starte i denne fargen, og derfor fant han utspill av ruter to det mest naturlige. Øst bidro med damen og Syd stakk med kongen.

Oppellingen viser fem sikre stikk i spart, ett er allerede vunnet i ruter, og dessuten er det ett sikkert stikk i klover. En klooverfinesse kan kanskje ordne det åttende stikket, og det niende må komme i hjerter. Men hvordan er det med temp? Motstanderne kan ta minst fire stikk i ruter med det samme de kommer inn, og med hjerteresett er beten der.

Syd fant at sjansen lå i å snike til seg et hjerterstikk før motstanderne forsto hva som foregikk, og derfor trakk han en liten hjerter i det andre stikket, opp mot bordets

dame. Hadde Vest visst at Syd hadde ruterknekten singel igjen, ville jo saken vært lett. Opp med hjerter ess og fortsette med ruter ess. Men se det visste Vest ikke. At Syd hadde ruterknekten, var lett å regne ut, men ikke at den satt singel.

Siden var det enkelt. Spat konge og dame fortalte at fargen satt rundt, og så kom klover dame. Vest dekket, og Nord tok esset og innkasserte sine sparstikk.

Dermed burde spillet vært klart, men Syd fikk enda en del stikk, fordi Øst valgte å ta enhver sjanse på å bete. Da sparen kom, kastet han derfor kloverne sine. Syd hadde allerede kastet en klover han også, men på den femte sparen kastet han en hjerter. Så kom to runder klover til, og Vest valgte å blanke ruteresset og holde esset og knekten igjen i hjerter. Så ble han puttet inn på ruteresset, og måtte til slutt gi Syd stikk for hjerterkongen.

Som nevnt er ikke den siste delen av spillet egentlig «med» i artikkelen. Det var ikke noe Syd hadde regnet med, han var bare interessert i å få det niende stikket i hjerter før motstanderne forsto hva som foregikk. Men han så jo sjansen da spillet utviklet seg som det gjorde.

Et annet spill med det samme poenget dukket pussig nok opp i den samme turneringen:

♠ 7 5 2	♦ K 8 4	♥ 10 9 6 5 3	♣ E 10 8
♥ K 8 4	♦ E 6 3	♦ 9 7	♦ K 9 4 2
♦ E 6 3	♦ K 9 4 2	♦ K 9 4 2	♦ K 9 4 2
♣ K 9 4 2	♦ K kn 9 6 3	♦ K kn 9 6 3	♦ K kn 9 6 3
♦ K kn 9 6 3	♦ kn	♦ kn	♦ kn
♥ kn	♦ 10 8 4	♦ 10 8 4	♦ 10 8 4
♦ 10 8 4	♦ 10 8 4	♦ 10 8 4	♦ 10 8 4
♣ kn 7 6 5	♦ S	♦ S	♦ S
♦ S	♦ N	♦ N	♦ N
♦ N	♦ V	♦ V	♦ V
♦ V	♦ Ø	♦ Ø	♦ Ø
♦ Ø	♦ D 4	♦ D 4	♦ D 4
♦ D 4	♦ E D 7 2	♦ E D 7 2	♦ E D 7 2
♦ E D 7 2	♦ K D kn 5 2	♦ K D kn 5 2	♦ K D kn 5 2
♦ K D kn 5 2	♦ D 3	♦ D 3	♦ D 3
♦ D 3	♦ D 3	♦ D 3	♦ D 3

Syd åpnet meldingene med en grand, som Nord løftet til tre. Syds melding er vel ikke korrekt, poengstyrken er nok i orden, men fordelingen er ikke balansert. Likevel står det ikke til å nekte at man enkelte

ganger kan ha fordeler av en slik grand-åpning, spesielt med den aktuelle hornørstyrken i de to dobbeltonfargene.

Vest fant, uheldigvis for ham, ut at spar ikke kunne være det beste utsippet. Med denne fargen ut ville spillet ikke vært noe å skrive hjem om, da ville to beter vært der før Syd ville fått sukk for seg. Men Vest valgte singeltonen sin i hjerter, og Syd begynte å orientere seg om mulighetene.

Det var åtte sikre stikk før motstanderne slapp inn igjen, under forutsetning av at ruterne gikk. Hvis hjerterne satt 3—3, ville det niende stikket også komme av seg selv. Men Syd fant det lite sannsynlig at Vest hadde spilt ut fra knekten tredje i hjerter, og valgte en annen vei, ved å prove å få det niende stikket i kløver. Derfor stakk han opp med hjerter konge på bordet og la syveren hos seg selv. Det kan mange ganger være en ide å skjule toeren hvis man vil ha motstanderne til å fortsette en farge når de slipper inn, eller man av andre grunner vil kamuflere kortene for dem.

Nå måtte kløver spilles straks, og toeren kom fra bordet. Øst ante ingen ting om Syds åpne sparfarge, heller ikke noe om de åtte sikre stikkene i de røde fargene, og la liten kløver. Syd fikk for kongen, og nå svingte han til ruter.

Presis som i det forrige spillet la Øst en vital farge når ruterne kom. Syds hjerter-spill forleddet ham til å tro at makker hadde spilt ut fra en dobbelton, og det betyddet igjen at Syd nå hadde esset og damen dobbel igjen. Folgelig var hjerterne ikke noe å holde på, og de forsvant fra Østs hånd etterhvert som det måtte kastes av i ruter. Når ruterne tok slutt, hadde Syd derfor tre hjerterstikk igjen å innkassere. Han forsøkte også til sist den samme manøvren som Syd ved det andre bordet, ved å sette motstanderne inn i spar og få oppspill til kløver konge, men motstanderne ved dette bordet var skarpere karer, selv om de hadde latt seg lure til nå. Men ti stikk var jo også bra, spesielt når Nord—Syd ikke kan vinne noen utgang i det hele tatt med normalt motspill.

Det følgende spillet er temmelig sirkusbetonet, men inneholder likevel noe av det samme poengen:

♠ kn 10 6	♦ N	♣ E D 9 3
♥ E kn 10	∅	♦ K D 7 5
♦ E kn	S	♦ K D 9 6 5
♣ 9 7 6 5 4 3		♣ —
♠ K 4		
♥ 8 2		
♦ 8 4 3		
♣ E K D kn 10 2		

Øst—Vest i sonen.

Nord—Syd laget et herlig sirkus i meldingene, og slutten på det hele ble at Syd spilte en grand dobblet, uten å ha fortalt om den sterke kløverfargen sin. Vest fant på å starte i kløver, og Syd fant at han nok kunne ta fem kløverstikk og gå. Men han var ikke sikker på at to doblete beter var noen god kontrakt, selv om motstanderne hadde poeng nok til å melde en utgang, ville det være så som så med trumflengden, mente han. Kanskje det er galt tenkt av ham, men det var i allfall grunnen til at han bestemte seg til å prove å vinne kontrakten sin, koste hva det koste ville. Han lot derfor kløver åtte beholde stikket, og trakk spar fra bordet. Og det er vel ingen ting å si på at Øst ikke forsto faren, at Syd kunne ta seks stikk i den fargen makker inviterte i. Han la liten spar, og Syd fikk for kongen. Vunnet spill.

Det neste spillet viser et gammelt triks, men et triks som det nå er en stund siden jeg så ved bridgebordet:

♠ kn 5	♦ 10 7 2	♣ 10 7
♥ 10 7 2	♦ E D kn 6 3	♦ E D 6 3
♦ E D kn 6 3		
♣ 8 4 2		
♠ D 6 3	♦ N	♦ E kn 6 3
♥ 9 8 5	∅	♦ K 10 5
♦ 9 8 4	S	♣ E D 6 3
♣ 10 9 7 5		
♠ E K 9 8 4 2		
♥ K D 4		
♦ 7 2		
♣ K kn		

Øst åpnet med en Acol-grand utenfor sonen, hvoretter Nord—Syd havnet i tre grand med Syd som spiller. Vest startet med kløver fem, Øst tok esset og ga treeren tilbake, og Syd kom inn på kongen. Der-

etter kom spar ess, og bare små kort viste seg.

Siden det ikke var mulig å få både damen og tieren i spar til å falle i neste stikk, fant Syd fire tapere, en i hver farge. Men han oynt en liten sjanse hvis Vest hadde startet med damen tredje i spar, og fortsatte derfor med spar to fra egen hånd. Vest vred seg lenge. Det var sannsynlig at Syd hadde seks spar, og det ville igjen bety at makker hadde en singelton igjen på dette tidspunktet. Det var stor fare for at det var kongen, og da skulle det ta seg nydelig ut at Vest satte i damen. Derfor la han liten, og bordets knekt beholdt stikket. Vunnet spill.

Også i motspill kan det være mulig å tilegne seg stikk på denne måten, som det følgende spillet viser:

♠ 10 9 5 2	♦ K D 5	♦ E kn 5	♣ 10 8 4
♥ 10 7 4	♦ 9 8 2	♦ E 7	♦ N V S
♦ 10 7 4	♦ 9 8 2	♦ E 7	♦ 9 8 6 2 ♦ 10 7 6 4 ♣ 6 5 3
♦ 10 7 4	♦ 9 8 2	♦ E 7	♦ E 6 ♦ E kn 3 ♦ K D 3 ♣ K D kn 9 2
♦ 10 7 4	♦ 9 8 2	♦ E 7	♦ N V S

I en parturering åpnet Syd med en grand, som Nord løftet til tre, og Vest begynte med spar fire. Bordet forsøkte seg med nieren (burde vel lagt liten) (Øst bidro med knekten og Syd fikk for esset). Det fulgte en liten klover til bordet. Vest tok for esset og fortsatte med spar åtte. Syd betenkede seg en stund, og fant til slutt at spar to var det riktige kortet. Så kom kongen og damen i spar, fulgt av treeren, og beten var et faktum.

De kan kanskje si det var dårlig spill av

Syd. Vel. Men dårlig spill er noe som forekommer hos motstanderne, og det må man prøve å utnytte. Seire ved bridgebordet blir ikke vunnet om man bare praktiserer en spilleteknikk som forutsetter det beste motspillet. Dessuten skal man være oppmerksom på at det var parturering. La sparfargen være fordelt slik:

♠ 10 5 2	N	Ø	♦ K 3
♦ D 8 7	V	S	♦ 6
♣ 6			

Og nå ser De hvordan det går om Syd setter i spar ti. Motstanderne får tre stikk i fargen i stedet for to, og det kan være avgjørende i en parturering.

Og så til slutt det siste spillet i denne artikkelen:

♦ K 9 3	♠ 7 5 2
♦ 7 2	♦ 9 8 6 4 3
♦ D 10 6 4	♦ kn 9 2
♣ D 9 8 4	♣ 7 3
♦ 4	♦ E D kn 10 8 6
♦ K kn 10 5	♦ E D
♦ E K 7	♦ 8 5 3
♣ K kn 10 6 5	♣ E 2

Syd spilte fire spar og fikk ruter konge ut fra Vest. Med mindre det skjer noe helt ekstraordinært, skulle dette spillet være enkelt å vinne med to tapere i ruter og en i klover. Syd kan ikke avgjør mer enn to stikk i ruter før han slipper inn. Så kommer tre ganger spar, og klover ess og en klover til. Om Øst kan stikke kongen, får Syd prøve hjerterfinessen etterpå, men denne gangen gir klover dame stikk. Det er en del forskjellige varianter, avhengig av hva Vest spiller etter å ha tatt to stikk i ruter, men de fører alle til vunnet kontrakt.

Imidlertid var Øst våken nok til å lage det vanskelig. Han ga dobbeltonkast i ruter, og Vest spilte fargen for tredje gang, til stjeling, som han trodde. Det trodde faktisk Syd også, men han fant at spillet likevel kunne vinnes om Vest manglet hjerter konge. Ruter ti på bordet og Øst stjeler.

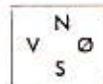


SPILLEPRØVER

Dette er spilleprøver som en litt rutinert spiller bør kunne ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv, og studer etterpå våre kommentarer, som De vil finne på side 12.

I

♠ 10 9 7 4 2
♥ K kn 8 3
♦ kn 5
♣ 7 6



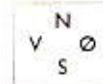
♠ E K D 8
♥ E 5 2
♦ D 10 8
♣ kn 8 4

Syd spiller to spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kongen i kløver, Øst tar esset, spiller ess og konge i ruter og fortsetter med kløver. Vest får stikket for tieren og fortsetter med damen.

Hvorledes bør Syd spille?

II

♠ E K 7 4
♥ D 10 6
♦ kn 8 3
♣ E K 5



♠ kn 8 3
♥ K kn 7 4 3 2
♦ D 9 5
♣ kn

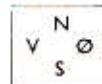
Syd spiller fire hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kløver ti. Hvordan bør Syd spille?

Kløver tilbake er mest naturlig. Syd tar stikket, trumfer og er inne på bordet tredje gang. Så følger ruterdamen til kløveravkast, og hjerterfinesse.

Det var derfor ikke noe rart at Syd knep på bordet med ruter ti, men derved gikk han også bet. Øst fikk for ruter knekt, og siden måtte Vest få et fjerde stikk.

III

♠ 10 8 7 6 2
♥ 7 6
♦ 9 8 5 2
♣ E K



♠ 4
♥ E 5
♦ E K D 10 7 3
♣ kn 6 4 2

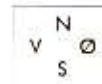
Syd spiller fem ruter etter følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	2 ◇	pass	3 ◇
3 ♥	4 ◇	4 ♥	5 ◇
pass	pass	pass	pass

Vest begynner med sparkongen, og fortsetter med spar tre. Hvordan bør Syd spille?

IV

♠ 7 5
♥ K 6 5 2
♦ K kn 9
♣ kn 10 6 2



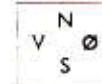
♠ E kn 3
♥ E 8 3
♦ E 10 6
♣ K D 8 4

Syd spiller tre grand. Han har åpnet med en kløver, hvoretter Vest har meldt en spar. Siden har motstanderne forholdt seg tause.

Vest begynner med spar konge, Øst legger fireren. Hvordan bør Syd spille?

V

♠ 6
♥ 9 6 4
♦ kn 9 5 4
♣ 9 8 4 3 2



♠ E K D kn 10
♥ kn 7 2
♦ E 10 2
♣ E K

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kongen og esset i hjerter (har oppgitt å spille ess fra ess-konge) og fortsetter med spar fire.

Hat Syd noen sjanser til å vinne?

vii

♠ 9 6
♥ E 10 9 5 4
♦ 8 5 4
♣ 10 9 5

20

♠ E kn
♥ K 3
♦ E K 7
♣ E D kn 8 7 ?

Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten. Vest begynner med spar fem, Øst setter i kongen. Hvordan bør Syd slille?

1

Siden sist

Forts fra side 2

satt utenfor. Deretter knep Gray både i
spar og ruter, og kunne til slutt notere et
doblet overstikk i regnskapet.

Ved et annet bord var amerikaneren Charles H. Goren inne på noe av det samme. De to første stikkene var like, og Goren spilte også liten hjerter i det tredje stikket, slik at Øst fikk for damen. Men når Goren kom inn igjen, gjentok han hjertermanovren, og nå var det ingen kjære mor lenger. Vest sikret seg raskt beten ved hjelp av seks hjerterstikk.

Tilskuerne rystet på hodet over Gorens spill, men det var ikke så dumt som det ser ut til. Hvis hjerterne hedde sittet 5—2 i stedet for 6—1, ville spillet hans gitt atskillig større utbytte. Hvis Vest tar fem hjerterstikk, vil hans makker få det vanskelig i avkastene. Etter at fire hjerter er spilt, er stillingen:

Se overste n. spalte.

Vest tar hjerter fire, bordet kan legge en spar, og Øst kan legge hva han vil. Vest er nødt til å spille ruter, og hvis Øst leger

<table border="1"> <tbody> <tr><td>♠</td><td>—</td></tr> <tr><td>♥</td><td>4</td></tr> <tr><td>♦</td><td>10 8 6 3 2</td></tr> <tr><td>♣</td><td>—</td></tr> </tbody> </table>	♠	—	♥	4	♦	10 8 6 3 2	♣	—	<table border="1"> <tbody> <tr><td>♠</td><td>8</td></tr> <tr><td>♥</td><td>—</td></tr> <tr><td>♦</td><td>D 9 4</td></tr> <tr><td>♣</td><td>10 7</td></tr> </tbody> </table>	♠	8	♥	—	♦	D 9 4	♣	10 7	<table border="1"> <tbody> <tr><td>♠</td><td>kn 10 5</td></tr> <tr><td>♥</td><td>—</td></tr> <tr><td>♦</td><td>K 7</td></tr> <tr><td>♣</td><td>D</td></tr> </tbody> </table>	♠	kn 10 5	♥	—	♦	K 7	♣	D
♠	—																									
♥	4																									
♦	10 8 6 3 2																									
♣	—																									
♠	8																									
♥	—																									
♦	D 9 4																									
♣	10 7																									
♠	kn 10 5																									
♥	—																									
♦	K 7																									
♣	D																									
<table border="1"> <tbody> <tr><td>♠</td><td>E D 6</td></tr> <tr><td>♥</td><td>—</td></tr> <tr><td>♦</td><td>E kn</td></tr> <tr><td>♣</td><td>8</td></tr> </tbody> </table>	♠	E D 6	♥	—	♦	E kn	♣	8																		
♠	E D 6																									
♥	—																									
♦	E kn																									
♣	8																									

et svart kort, legger Syd motsatt farge, og har resten. Legger Ost ruter svv, legger Syd kløver. Ruter fra Vest feller Østs konge, bordet settes inn på ruterdamen, og ruter ni gir det siste stikket.

Perfekt motspill vil bete i situasjonen ovenfor. Vest må ikke ta sin siste hjerter, men spille ruter, og Øst må ikke gå opp med kongen. Da vil han til slutt få et stikk i spar og et i klover. Men det er likevel en god sjanse Goren spiller på når han setter motstanderne inn på hjerter en gang til.

Her er et spill hvor engelskmannen Freddie North utmerket seg:

<table border="1"> <tbody> <tr><td>♠</td><td>E 9 4</td></tr> <tr><td>♥</td><td>K 10</td></tr> <tr><td>♦</td><td>10 9 6 2</td></tr> <tr><td>♣</td><td>E K D 6</td></tr> </tbody> </table> <p> ♠ 8 5 3 ♥ D 5 ♦ E K kn 8 5 ♣ kn 8 7 </p>	♠	E 9 4	♥	K 10	♦	10 9 6 2	♣	E K D 6	<table border="1"> <tbody> <tr><td></td><td>N</td></tr> <tr><td>V</td><td></td></tr> <tr><td>S</td><td>Ø</td></tr> </tbody> </table> <p> ♠ K D 10 6 1 ♥ kn 8 7 6 4 ♦ D 4 3 ♣ — </p>		N	V		S	Ø
♠	E 9 4														
♥	K 10														
♦	10 9 6 2														
♣	E K D 6														
	N														
V															
S	Ø														
<p> ♠ kn 7 ♥ E 9 3 2 ♦ 7 ♣ 10 9 5 4 3 2 </p>															

North var Syd, og spilte fem klover dobbet. To ganger ruter kom ut, og den andre ble stjålet. Deretter fulgte spar, som fikk løpe til Øst. Ruter kom tilbake, og Syd stjal. En kløver til bordet røbet fordelingen, og nå nytte det ikke med to hjarterstjelinger, idet det ville godspille kløver knekt hos Vest. Men North fant en annen vei. Han stjal en fjerde ruter, gikk inn på sparesset og stjal en spar, og dermed hadde han elleve stikk. En elegant form for reverse dummy.

En gang iblant dukker det opp spill hvor Nord—Syd er alene om meldingene ved det ene bordet, mens Øst—Vest er like ensomme i diskusjonen om den beste kontrakten ved det andre bordet. Her er et slikt spill, hvor nok Øst—Vest ved det første bordet var temmelig snille:

♠ 10 8 3		♦ E 9 5 2	
♥ 9 4		♥ K D 8 4	
♦ kn 8 7 6 3		♦ E K 2	
♣ D 9 3		♣ K 8	
♠ K	N	♠ K 4 3	♠ 10 8 6
♥ K 9 5 3 2	Ø	♥ 7 2	♥ 10 9 3
♦ E 9 5 4 2	S	♦ 8 7	♦ D 10 9 5 4
♣ K 7		♣ D kn 10 9 4 3	♣ 6 5
♠ D kn 6 4 2		♠ D kn 7	
♥ E 8 7		♥ E kn 6 5	
♦ K D		♦ kn 5 3	
♣ kn 10 6		♣ E 7 2	

Ost ga, alle var i sonen:

Ved det første bordet valgte Ost å passe i åpning, Syd meldte en spar, og ingen hadde noe å innvende. Resultatet ble en bet, men det var likevel et meget pent spill, for ved det andre bordet gikk meldingen:

Ost	Syd	Vest	Nord
1 ♣	pass	1 ♥	pass
1 ♣	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

og fem trekk ble vunnet.

Vi synes nok at Øst—Vest burde vært litt mer aggressive ved det første bordet, og vi ville nok foretrukket en kloveråpning på Osts plass. Men kritikken etterpå rammet spesielt Øst andre passmelding, og der kan vi ikke være enige. Ta en titt på kortene hans, han har for det første lengde i Syds farge, og for det andre har hans makker ikke meldt etter Syds åpning. I slike situasjoner blir resultatet ofte at motstanderne finner en bedre kontrakt om man blander seg inn.

Lett er det ikke bestandig å spille bridge.



Se øverst n. spalte.

Nord—Syd heiste seg opp i seks hjerter etter Vienna, og etter en meldeserie som ga motstanderne nokkelen til den drepende spilleføringen:

♠ E 9 5 2		♠ 10 8 6	
♥ K D 8 4		♥ 10 9 3	
♦ E K 2		♦ D 10 9 5 4	
♣ K 8		♣ 6 5	
♠ K 4 3	N	♠ D kn 7	
♥ 7 2	Ø	♥ E kn 6 5	
♦ 8 7	S	♦ kn 5 3	
♣ D kn 10 9 4 3		♣ E 7 2	
Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 gr.	pass
2 ♣	pass	2 gr.	pass
3 ♥	pass	4 gr.	pass
5 ♥	pass	5 gr.	pass
6 ♣	pass	6 ♥	pass
pass	pass		

Vest begynner med kloverdammen.

Som kortene sitter kan Syd vinne ved å trumfe tre ganger, ta kongen og esset i klover og spille spar dame. Vest kan holde tilbake kongen, men det gjør ingen ting. Syd fortsetter med spar knekt, og Vest må dekke. Nord tar esset og spiller en spartil. Dermed er bordets siste spar etablert til avkast av en ruter, og til overmål er Øst sluttspilt og må gi ruter tilbake til saks.

Syd valgte imidlertid ikke denne planen, men fant en annen, som riktig nok ikke gir så store sjanser, men som likevel ville ha ført fram hvis ikke Ost hadde sett temmelig langt. Kloverkongen tok første stikk, så fulgte tre ganger hjerter, kloveresset, esset og kongen i ruter, og en ny ruter som satte Ost inn. Stillingen var nå:

♠ E 9 5 2		♦ 10 8 6	
♥ 8		♥ —	
♦ —		♦ —	
♣ —		♣ —	
♠ K 4 3	N	♠ D kn 7	
♥ —	Ø	♥ kn	
♦ —	S	♦ —	
♣ kn 10		♣ 7	

Ost vet at Vest har sparkongen, det har Nord fortalt ved å undersøke med fem

Forts. side 20.

Svar på spilleprøver.

I

Faren er som De ser at Øst som må være blitt renons i kløver, skal ha sparknект og hjerterdamen. I så fall er det fort gjort å gi ham to stikk til, i tillegg til de fire stikkene motstanderne allerede har sikret seg.

Botemidlet er uhyre enkelt, bare man ser det. De legger hjerter tre på bordet og lar Vest beholde stikket for kloverdamen. Siden parkerer De en ny hjerter på ruter-damen, og resten er enkelt, i det minste så lenge Øst har mer enn en ruter igjen. Og det er temmelig sannsynlig.

II

Det ser ut til å være nærliggende å kaste en ruter på den andre kloverhonnoren. Men siden må De manovrere ruterfargen riktig og fange tieren, for å få kastet en spartaper på ruter. Det er aldri morsomt å gjette seg til en honnor som kan fanges begge veier, og derfor er følgende spilleplan bedre:

De stikker med klover ess og fortsetter med en liten hjerter. En eller annen av motspillerne kommer inn og gir vel klover tilbake (Får De ruter, er alt over). De stjeler på egen hånd, fordi De enda ikke vet hva De skal kaste på bordet. Så kan De spille en runde trumf til, hvoretter følger esset og kongen i spar. Hvis ikke damen er falt enda, legger De sparknekten på kloverkongen og stjeler en spar. Hvis bordets siste spar nå er etablert, får De kastet en ruter på egen hånd, og i motsatt fall er det fremdeles ikke for sent å prøve å fange ruter ti.

III

Det er farlig å trekke en eneste runde trumf for De tar bordets klover, for i så fall går De bet om trumfen sitter 3—0, noe som slett ikke er usannsynlig etter Østs meldinger. La oss si De stjeler og tar ruter ess, og oppdager at Øst er renons. De kan nå ta esset og kongen i klover, gå hjem på ruterkongen og stjele en klover. Så går De hjem igjen på hjerteresset og stjeler den siste klovertaperen Deres. Men nå kommer De ikke hjem igjen og får truk-

ket Vests siste trumf. Øst kommer inn på hjerter og spiller spar, som Vest sannsynligvis er blitt renons i, og Vests ruterknekkt må gi stikk.

Derfor må De ta den lille risikoen at en av motstanderne har singel klover — den faren er på langt nær så stor som faren for 3—0-fordeling i trumf. De stjeler i det andre stikket, innkasserer esset og kongen i klover og går hjem på ruteresset. Siden er De hjemme så sant minst fire klover sitter sammen med de tre trumfene, eller eventuelt kloverdamen stuper tidligere.

IV

Vi får her full anledning til å stro om oss med stikk til å begynne med. De lar Vest beholde stikket for sparkongen, for derved tvinger De ham til å skifte til et annen farge eller gi Dem to sparstikk. Vi tenker oss han skifter til hjerterdamen. Den får han også beholde, for å ta med den sjansen at hjerterfargen sitter 3—3, og at den fjerde hjerteren kan etableres uten å slippe Øst inn. Vest spiller en ny hjerter, og nå må De stikke. Så følger klover. Kommer Vest inn, er det fremdeles ikke farlig, men vi tenker oss at Øst har esset i fargen, og fra ham kommer selvsagt en spar.

Nå må De gå opp med esset med en gang, det kan være bra å gjemme sparknekten til senere, og liten sjanse til å vinne noe ved en finesse. Så starter De kloverne og hjerte-erne. Hvis det viser seg at Vest startet med en dobbelton i hjerter og med få klover, kan De siden sette ham inn i spar og få ham til å spille ruter for Dem, slik at De slipper å gjette i denne fargen.

Det er ikke mulig å si noe sikkert om spillet allerede i det første stikket, men hovedlinjene i den skisserte planen bør i allfall følges.

V

Sjansen er ikke særlig stor, men den er der likevel. Det ser ut som om Vest bare hadde de to hjerterne han startet med, og hvis De nå kan finne kloverne 3—3 og kongen eller damen singel i ruter hos Øst, er De hjemme. De trekker om nødvendig fire runder trumf, slår esset og kongen i klover, og fortsetter med ruter ess. Belønningen for planen får De når De ser ruter

dame faller hos Øst. De fortsetter med ruter ti, og hvis ikke Vest stikker, går De over med ruter knekt på bordet. En klover blir stjålet, og så kommer ny ruter. Vest får stikket, men har ingen ting annet enn ruter igjen, og hjertertaperen Deres forsvinner.

VI

Vi får et lite psykologisk moment her. Syd må stikke den utsprilte sparen med en gang, gå inn på bordet på hjerter, og ta kloverfinessen. Hvis den går galt, får Vest et vanskelig valg med hensyn til tilbakespillet. Han vet ikke hvor mange kloverstikk Syd har, og vet heller ikke at sparknekten sitter alene tilbake. Derfor kan det hende han skifter farge, men hvis Syd lar motstanderne beholde det første stikket for Østs spar konge, er det ikke noe håp.



Bedre meldinger

Forts. fra side 5.

Syd i det neste spillet brukte også den samme taktikken:

♦ D 10 7 5 3			
♥ —			
♦ D 10 4 2			
♣ 10 8 5 3			
♠ E	N	—	
♥ K 7 6 3	V	Ø	♦ E 9 8 5 2
♦ K 9 8 7 6	S		♦ E kn 6 3
♣ kn 9 4			♣ E D 7 2
♦ K kn 9 8 6 4 2			
♥ D kn 10 4			
♦ —			
♣ K 6			

Øst åpnet med en hjerter — denne gangen var det Øst—Vest som var i sonen, og Syd meldte fire spar rett inn. Det var jo en farlig melding, selv soneforholdene tatt i betrakning, men Syd hadde en overraskelse i beredskap — den sterke hjertefargen. Og det gikk som beregnet. Vest, som hadde singelton i spar og bra trumf-støtte, likte ikke å bli stengt ute og tok sjansen på fem hjerter. Selvfølgelig for hardt, men hva skal stakkaren gjøre? Syd

likte seg mindre da Nord kom med fem spar, hva hadde han med å blande seg i Syds sirkler? Men begeistringen steg til faretruende høyder da Syd et øyeblikk etter kunne doble Østs seks hjerter, og få tre beter ut av det. 800 poeng.



Konklusjonen av denne artikkelen blir altså at De bør melde forsiktig og holde noe i reserve til siden hvis De ikke ønsker for meget innblanding fra motstanderne, mens De bør kjøre på alt hva remmer og tøy kan holde med en gang, og kanskje litt til, hvis De ønsker å få motstanderne høyere opp. Forutsetningen for dette er selvsagt at motstanderne allerede har meldt en farge De regner det sannsynlig at den andre motstanderen vil støtte — i motsatt fall blir jo situasjonen en helt annen.



ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

♦ Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperterne får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

♦ Pris innbundet kr. 12,50 hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

Spill fra lagkamper

Egil Wang.

♠ K 8 6 3
♥ 4
♦ E 8
♣ D 9 7 5 3 2

N
V Ø
S

♠ D
♥ E K D kn 10 9
♦ D kn 10
♣ E K 8

Ved begge bordene spilte Syd seks spar og fikk sparesset ut, fulgt av skift til ruter ni. Det ble stukket på bordet, og så kom masser av hjertere. Men når de tok slutt, måtte det spilles klover, og det viste seg at fargen ikke gikk. Bet.

Her ble spillet uavkjort, men siden det denne gangen var i faresonen, ville den sydspilleren som hadde kommet på tanken å gardere seg, tjent 10 poeng på spillet sitt. Sparkongen i det tredje stikket, fulgt av en sparstjeling, ville gitt følgende sluttposisjon:

♠ 8
♥ —
♦ —
♣ D 9 7 5

N
V Ø
S

♠ —
♥ 10
♦ D
♣ E K 8

Nå kan Syd kjenne på kloverne for å se om det i det hele tatt har vært noe problem. Følger begge, kan han legge opp. Men hvis Vest viser renons, er det bare å fortsette med den siste trumfen og legge spar åtte fra bordet. Har Øst ruterkongen ved siden av de fire kloverne, er han skvist. Og hvis det er Øst som viser renons, kan Syd vinne ved skyvis mot Vest enten hvis han har ruterkongen ved siden, eller han nå er alene om å holde sprene.

Dette spillet ser temmelig opplagt ut, men kan som nevnt betes med 4—0-for-

deling i klover. Nå er det selvsagt andre farger om man spiller som jeg foreslår. Vest kan ha sparesset alene, og trumfen kan sitte 6—1, slik at man ikke tåler sparstjelingen. Hvis man da har spilt som jeg foreslår, ser man jo temmelig dum ut — bet i en opplagt kontrakt. Men sjansen er jo langt mindre enn sjansen for 4—0 i klover, og det bør være avgjørende.

Nå er det for øvrig et ørlite poeng til i dette spillet — ikke stort, men dog et poeng når det er tale om å spare hjernen. La oss si De har sett dette poenget, og stjålet etter å ha innkassert sparkongen. Nå trumfer De ut, og så snart motpartens trumf er ute, så ta kloveresset for å se på fordelingen. Følger begge, så er det ikke mer å anstreng seg etter. En venn av meg som fikk prøve spillet, klarte virkelig å gå bet etter å ha tatt sparkongen i det tredje stikket, mens han ikke så varianten med sparstjeling. Den var for øvrig unødig som kortene forekom, fordi Vest hadde startet med E-kn-10-9 i spar. Men han glemte å ta kloveresset så snart som mulig, og dermed var han ikke klar over farens og gikk surr i tellingen. Det ville han ha spart seg om han hadde tatt på kloverne med det samme han hadde trumfet ut, og det ville gått fint fordi trumfen satt 3—3. Etter seks stikk ville kortene ha vært:

♠ 8
♥ —
♦ —
♣ D 9 7 5 3 2

N
V Ø
S

♠ —
♥ kn 10 9
♦ D
♣ E K 8

Hvis Syd nå hadde tatt kloveresset, ville han ha oppdaget om det i det hele tatt hadde vært noe å anstreng seg etter. Hadde begge fulgt, ville resten vært opplagt. Som det var, tok han tre runder hjerter til, og

Vest benyttet anledningen til å kvitte seg med en kløver og legge sprene uregelmessig, og da skvisen kom, var Syd i villrede fordi han ikke hadde fulgt med i avkastene.

Dette er et poeng som ikke har det spør interesse i teorien, men som likevel er viktig i praksis. Det lønner seg alltid å avklare situasjonen så fort man kan, slik at man blir klar over om det er nødvendig med streng telling eller ikke. For øvrig er tellingen i dette spillet ikke så streng, om man er rutenert. Hvis De i posisjonen ovenfor slår kloveresettet og Øst viser renons, vet De at Vest er skvist hvis han har ruterkongen eller alle spar høyere enn åtteren ved siden. Så passer De på ruterkongen og resten av kloverne, og blåser i sparfargen. Hvis ikke noen kløver eller ruterkongen har vist seg når hjerterne tar slutt, må spareråtten stå hvis det i det hele tatt har vært noen skvis. Har Øst alle kloverne, kan De enten passe på denne fargen og ingen ting annet, eller blåse i den og se etter ruterkongen. Skvisen kommer alltid perfekt likevel, hvis den er der i det hele tatt.

Kanskje det beste eksemplet av dem alle dukket opp før noen få dager siden, og her var poenget satt på spissen, fordi så meget sto på spill:

♠ E K kn 8 4		♦ 3	
♥ E 5		♥ 10 8 7 6	
♦ kn 4 2		♦ EKD 10 9 7 6 5	
♣ 10 9 3		♣ —	
♠ D 10 9 5 2	N	♦ 7 6	
♥ 2	V	♥ 9	
♦ 8	O	♦ —	
♣ E kn 8 7 6 5	S	♣ D 4 2	
♠ 7 6			
♥ K D kn 9 4 3			
♦ 3			
♣ K D 4 2			

Ved det første bordet sperret Øst i fem ruter (Nord—Syd var i sonen). Syd begynte med hjerterkongen, Nord stakk over med esset, signaliserte sparskift med kongen, og spilte deretter en ruter, for å hindre hjerterstjeling.

Øst fant nå fram en pseudoskvis. Han trakk seks ganger ruter, og til slutt skulle Syd kaste fra K-D-9 i hjerter og K-D i kløver. Han hadde ikke funnet ut at Øst var renons i kløver, og valgte derfor naturlig nok å legge hjerter ni. Men det var det

Ost trengte, han fortsatte med hjerter, og måtte få et stikk i hjerter eller kløver til slutt. To beter, minus 300.

Ved det andre bordet var Syd havnet i fem hjerter redoblet. Hvis nå kløver var kommet ut, ville han ikke ha noe sjanse, men Vest kom med ruter åtte. Øst stakk og fortsatte fargen, og Syd var heldig og stjal med hjerter ni. Deretter kom to runder trumf, og fordelingen ble oppdaget. Nå burde spillet vært vunnet, men Syd klarte ikke oppgaven. I betrakning av hvor meget som sto på spill, burde han imidlertid tenkt seg bedre om, og siden fordelingen er praktisk talt helt kjent, burde det gått an å kunne regnet seg til skvisen.

Trumfen må selvagt trekkes ut, og deretter følger kongen i kløver. Når Øst viser renons, er fordelingen hans helt klar, en spar, fire hjerter og åtte ruter. Og da skal det ikke bli morsomt å være Vest på slutten. Den eneste sjansen Syd må ta, er at Øst har spardamen alene.

Det beste motspillet er å la Syd beholde kloverkongen. Stillingen er nå:

♠ E K kn 8			
♥ —			
♦ —			
♣ 10 9			
♠ D 10 9 5	N	♦ 7 6	likegyldig
♥ —	V	♥ 9	
♦ —	O	♦ —	
♣ E kn	S	♣ D 4 2	

På hjerter ni er Vest skvist. Legger han kløver knekt, følger liten kløver, Vest får esset, og resten står. Legger Vest en spar, tar Syd finessen i fargen og får i alt fire sparskikk.

Syds lag tapte kampen med 5 poeng (32 spills kamp). Hvis han hadde klart oppgaven sin, ville laget ha fått 13 poeng mer, altså seier med 8 poeng. Og det verste av alt, den tapte kampen spolerte den siste sjansen til å vinne kretsmeisterskapet.

Burde ikke et eventuelt kretsmeisterskap gjort det ønskelig å tenke tre—fire minutter til i dette spillet, etter å ha spilt to runder trumf og oppdaget fordelingen?



Brev fra leserne

I et spill forleden satt jeg med:

♠ E D 8 5 ♠ K kn 9 2 ♦ E kn 5 ♣ D 2

Jeg åpnet med en grand, makker meldte to kløver og jeg kom igjen med to hjerter. Makker kritiserte meg imidlertid og mente to spar var det riktige. Hvem har rett?

E. K.

Deres makker har nok rett. Med fire kort både i spar og hjerter skal sparfargen meldes først, og etterpå kommer De igjen i hjerter. Det er ikke den samme teknikken som i Vienna her, blant annet fordi den som melder to kløver, ikke har gitt beskjed om farge lengdene sine. Når en spiller som melder to kløver, etterpå kommer igjen med en farge, viser han at den er på minst fem kort. Derfor kan ikke svartehanden i situasjonen oversør melde to spar med firekortfarge, han er da ført til å melde to eller tre grand, og sjansen til å finne en sparfarge fordelt 4—4 er blitt mindre.

En annen grunn til denne teknikken er at det gjør det lettere å få den svake hånden på bordet. Det er faktisk temmelig viktig mange ganger. Det blir ikke tatt hensyn til det i Vienna, og det går heller ikke an, slik som systemet er bygget opp. Men i Culbertsons system bør det gjøres.

Red.

Hva vil De melde med denne hånden:

♠ E K 10 8 5 ♠ K D 9 4 ♦ 9 ♣ K 8 5

Jeg åpnet med en spar, makker meldte to ruter, jeg fortsatte med to hjerter og makker meldte tre ruter. Hva bør jeg melde nå?

K. N.

De bør passe. De har vist en åpningshånd og to meldbare farger, og makker holder fremdeles fast ved ruterne sine. Sannsynligvis har han en lang og hullete farge uten sidestyrke, og da er det neppe mulig å vinne noen bedre kontrakt enn tre ruter. De har en god del hjelpt til makker i ruter, mens det er lite sannsynlig at han i det hele tatt kan hjelpe Dem i spar eller hjerter.

De kan se det på en annen måte. Hånden

oversør er verdt 15 honnorpeng. Makker har lovet 10 poeng, men bare 6—7 behover være honnorpeng. Det blir da bare 21—22 honnorpeng i alt, og det er for lite til utgang når ingen farge er felles for de to hender, og det heller ikke er noen gående langfarge.

Red.

Forleden fikk min makker og jeg følgende hender å operere med:

♠ E D 9 4
♥ K 4
♦ 10 9 2
♣ E kn 7 2

N
V
S
O

♠ K kn 7 3
♥ E D 8 5 2
♦ 8 6
♣ K 5

Meldingene gikk med meg som Syd:

Syd	Nord
1 ♥	2 gr.
3 ♥	3 gr.
pass	

Ruter kom ut og motstanderne tok fem stikk før makker slapp til. Spørsmålet er hvem som har skylden for at vi ikke kom til fire spar. Makker mente jeg måtte melde tre spar etter hans to grand, men jeg mente jeg ikke var sterkt nok til å reversere. Jeg syntes derimot makker kunne ha meldt spar i en av melderundene. Hva mener De?

K. L.

Dessverre må vi nok gi Nord rett. Det er misforståelse av reverseprinsippet når Syd ikke tar melde tre spar. Nord har krevet til utgang, men har samtidig fortalt at han ikke har kort til å ta initiativ til noen slem (han har 13—15 poeng) og derfor kan Syd godt melde tre spar. Han skal i utgang, og gir som han melder, beskjed om fire spar og fem hjerter.

At Nord ikke melder spar, er forståelig. Når Syd melder tre hjerter, går Nord ut fra at spar ikke har noen interesse, og da kan det være like godt å skjule fargen for å gi mindre sjanse til angrep i ruter, den fargen som er svakest sett fra Nords side.

R. B.

EKSPERT KLUBBEN

Løsningene sendes som vanlig Rolf Boe, Gauersværd, Tønsberg, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

\spadesuit kn 4 \heartsuit E 8 \diamond E 7 5 3 \clubsuit K D 9 4 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 \spadesuit	pass	2 \clubsuit	pass
2 \spadesuit	pass	?	

Oppgave nr. 2.

Syd har:

\spadesuit K kn 4 \heartsuit K kn 3 \diamond E 8 7 \clubsuit 10 9 4 2

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 \spadesuit	pass
2 gr.	pass	3 \heartsuit	pass
?			

Oppgave nr. 3.

Syd har:

\spadesuit 10 9 8 6 4 3 \heartsuit D \diamond E K 4 \clubsuit E K D

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 \spadesuit	pass	2 \heartsuit	pass
?			

Oppgave nr. 4.

Syd har:

\spadesuit E \heartsuit E K D 7 5 \diamond E 4 \clubsuit D 9 7 5 4

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 \heartsuit	pass	2 \diamond	pass
3 \clubsuit	pass	3 \diamond	pass
4 \clubsuit	pass	4 \heartsuit	pass
?			

Oppgave nr. 5.

Syd har:

\spadesuit K 5 4 \heartsuit 9 7 \diamond 8 5 4 \clubsuit D 9 8 7 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 \heartsuit	pass	1 \spadesuit	Dobl.
3 \heartsuit	pass	pass	Dobl.
pass	?		

Oppgave nr. 6.

Syd har:

\spadesuit 8 7 5 3 \heartsuit K kn 4 \diamond 9 4 2 \clubsuit E D 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 \spadesuit	Dobl.	2 \diamond	?

Løsning til oppgavene i nr. 6.

Løsning til oppgave nr. 1.

Syd har:

\spadesuit 8 6 \heartsuit E 10 7 5 4 \diamond E K D 3 \clubsuit 6 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 \spadesuit	?		

Dobler — 10 poeng. To hjerter — 7 poeng. To ruter — 5 poeng.

Uansett honnorstyrken bør De med en fordeling som denne doble opplysende fremfor å melde to hjerter. Grunnen er at trumfargen er for svak. Om motstanderne dobler, vil De ha vanskeligheter med å finne ut om det er som å komme fra asken over i ilden å fortsette med tre ruter.

En opplysende dobling løser problemet. Svarer makker i hjerter eller ruter, er alt over, og hvis han skulle melde to klover, kan De fortsette med to ruter. Det er ett av de sjeldne tilfelle hvor det lønner seg å melde en slett firekortfarge fremfor en edel femkortfarge, men grunnen er klar. De forteller at klover ikke passer, men siden De må ha minst to alternativer når De dobler, forteller De samtidig at en hjertermelding er velkommen om ikke ruterne passer.

To hjerter har fått så mye som 7 poeng fordi den tross alt sperrer for motstanderne. Hvis en grand eller to klover er den naturlige meldingen for Vest i første runde, vil to hjerter bevirke at han må se seg om etter andre muligheter.

Løsning til oppgave nr. 2.

Syd har:

\spadesuit D 4 2 \heartsuit 6 \diamond E 7 5 4 2 \clubsuit 6 5 4 3

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 \spadesuit	pass	2 \clubsuit	pass
2 gr.	pass	?	

Tre ruter — 10 poeng. Tre spar — 6 poeng. Fire spar — 6 poeng. Tre grand — 5 poeng. Pass — 4 poeng.

To grand er invitert til utgang, men ingen kravmelding. De har full anledning til å passe hvis De har minimum og jevn fordeling. Likevel synes vi De

skal fortsette å melde, De har ingen balanserr fordeling som passer til grand.

Makkars invit til utgang tyder på at han bare har en firekortfarge i spar, og derfor gjelder det å se seg om etter andre alternativ. Det er fremdeles ikke ute-lukket at fire spar kan være løsningen, men De behøver ikke avgjøre det selv. De forteller ved tre ruter at De har en farge på minst fem kort, men at De ikke var sterk nok til å vise den ved to over en første gangen. Videre forteller De selvagt at De bare har tre spar, med fire kort i targent ville De bare ha vært mellom tre og fire spar.

Løsning til oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ K 9 6 4 ♠ 8 5 3 ♠ 9 7 2 ♣ 8 4 3

Ost—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Ost	Syd	Vest
2 ♠	Dobl.	?	

To spar — 10 poeng. Tre ruter — 7 poeng. To hjerter — 6 poeng. Fire ruter — 5 poeng. Pass — 4 poeng.

Det er forholdsvis enkelt å se at motstanderne har en utgang i farsonen. Makker viser en sekskortfarge i ruter og omkring 6–10 honnorpoeng, og selv har De bare 3 slike poeng. Det gjør at motstanderne har 27–31 honnorpoeng, alle dager nok til en utgang, kanskje også til en slem.

Av denne grunn bør De forsøke å legge hindringer i veien ved å kamutlere svakheten Deres. Tre ruter blir svært sjeldent for dyrt, og de gangene det kostar for meget, er få i forhold til de gangene De får motstanderne ut av balanse.

To spar er nok den beste meldingen, den gir blant annet et riktig vink om styrken hvis makker skal ha utspeilet. To hjerter som en ren bløff kan også ha sine muligheter, men den er farlig om makker skulle finne på å støtte til tre hjerter. De kan nok vri Dem ut med fire ruter, men det er for dyrt. Selvfølgelig risikerer De tre spar også, men den sjansen er ikke så stor, og dessuten et det større muligheter for å passe den ut. Blir kontrakten doblet, kan De jo overveie fire ruter. Derfor foretrekker vi tre ruter fremfor to hjerter, selv om meldingen ellers er litt for tam.

Et par losere foreslår fem ruter, men det blir alt for dyrt.

Løsning til oppgave nr. 4.

Syd har:

♣ 6 ♠ K D kn 8 7 4 3 ♠ kn 10 9 5 ♣ 6

Ost—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Ost	Syd	Vest	Nord
pass	?		

Fire hjerter — 10 poeng. Tre hjerter — 7 poeng. To hjerter (hvis man bruker slake to) — 4 poeng.

Ved alle sperremeldinger vil man stå seg på å kjøre meldingene så høyt det er forsvarlig med en eneste gang, og i denne posisjonen, med Dem selv utenfor og motstanderne i sonen, skulle det være forsvarlig

å sperre helt opp til firetrinnet. Hvis motstanderne dobler og kortene sitter skjevt, vil det kanskje kunne gi fire beter, men sannsynligheten taler imot dette. Og noe må man risikere, det er en svak og vel beregnet risiko, sammenlignet med den mulige fortjenesten.

Løsning til oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ K 8 4 ♠ 9 6 ♠ E D kn 8 4 ♣ 9 7 5

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	1 ♠	2 ♠	?

To spar — 10 poeng. Tre ruter — 7 poeng. Tre spar — 5 poeng.

Når begge parter kjemper om kontrakten og man har en moderat styrke, er det som regel mest lønnende å støtte makker fremfor å melde egen farge, spesielt når makkers farge er edel. Det er flere grunner. For det første at meldingen kan komme ett trinn for høyt hvis De melder tre ruter. Passer ikke fargen, og makker svinger til tre spar, er De ett trinn høyere enn om De hadde støttet til to spar.

En annen grunn til at to spar er å foretrekke, er at De forteller om trumfstoerte, slik at makker blir mer orientert om hvor høyt han kan gå. Hvis tre spar kan vinnes, eller er en billig stamp overfor motstandernes eventuelle tre hjerter, vil makker kunne avgjøre en slik melding med større sikkerhet om han har fått trumfstoette. Dessuten vil en eventuell utgang i spar også kunne meldes lettere.

Løsning til oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ E K 10 ♠ 8 6 ♠ K 10 4 ♣ E K kn 10 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	pass	Dobl.
pass	2 ♠	pass	?

Tre kløver — 10 poeng. Fire kløver — 6 poeng. To hjerter — 6 poeng. Pass — 4 poeng.

Tre kløver synes å være den desidert beste meldingen her. De har stor styrke, men makker kan være totalt blank. Det er dessuten et varselsignal at han ikke meldte frivillig da han hadde anledning til det, over en hjerter. Selvfølgelig kan det være intervall hos ham mellom en slik styrke og en absolutt blank hånd som gjør utgangen umulig. Men det er tilstrekkelig med tre kløver. Har makker noen styrke, vil han fortsette, og har han ingen ting, er det lettere å vinne tre trekk enn fire.

Tre kløver byr dessuten på en annen fordel. Kanskje tre grand er den eneste riktige kontrakten. Spillet forekom i en turnering hvor Nord hadde:

♣ 7 ♠ K kn 4 ♠ kn 5 2 ♣ D 9 8 7 5 3

Tre grand er en forholdsvis enkel oppgave, mens fem kløver er omrent håplos å ro hjem.

Løsning til oppgavene i nr. 7.

Løsning til oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ E D 8 5 ♠ K D 10 9 4 ♦ E D 5 ♣ 4

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Ost
1 ♥	pass	1 ♠	pass

Tre ruter — 10 poeng. Fire spør — 7 poeng. To ruter — 5 poeng. Tre spør — 4 poeng. Fire ruter — 4 poeng.

Hånden er verdt 20 poeng med spør som trumf, tilstrekkelig til å melde utgang etter at Nord har meldt en spør. Men det er likevel dårlig politikk å gå rett i utgang, fordi De ikke vet hvor sterk makker er. Det er ingen ting i veien for at han kan være interessert i slém, og i så fall kan det være av stor betydning at De forteller ham hvor styrken Deres ligger. Derfor er den beste meldingen å gå innom tre ruter før etterpå å støtte i spør, ut fra den gamle regelen at når en spiller har meldt to farger og støttet sin makker i en tredje, og en av meldingene skjær ved et hopp, har han høyst en singelton i den tjerde

Løsning til oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ E 9 7 2 ♠ 8 5 ♦ K D 4 3 ♣ E 8 4

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Ost	Syd
1 ♥	Dobl.	2 ♥	3 ♥
4 ♣	pass	pass	?

Fire hjerter — 10 poeng. Dobler — 8 poeng. Fire spør — 6 poeng. Fire ruter — 6 poeng.

Valget bør stå mellom fire hjerter og dobling. De har tross alt 13 honnorpøeng og har fått en opplysende dobling fra makker, som bør være sterk nettopp i spør og ruter. Det er for så vidt ingen ting i veien for at han kan ha:

♠ K D 8 6 ♠ E 7 3 ♦ E kn 8 6 2 ♣ 3

og en slém er til å legge opp. Nå blir det sannsynligvis bedre i fire klover hos motstanderne også, og sonenforholdene tatt i betraktning, kan det være fristende å doble. Men tross alt foretrekker vi fire hjerter.

Løsning til oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ 7 ♠ E D kn 9 8 5 ♦ E 7 3 ♣ D 7 5

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Ost
1 ♥	pass	1 ♠	pass

To hjerter — 10 poeng. Tre hjerter — 4 poeng.

Det var en liten trykkfeil i denne oppgaven, slik at den ble svært enkel. Et par løsere har latt seg

friske av den sterke sekskortfargen til å melde tre hjerter, men det er neppe heldig. Kan ikke makker foreta seg noe over to hjerter, er det uhyre små sjanser til utgang.

Løsning til oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ D 8 7 5 ♠ E 8 4 ♦ E D 5 ♣ E D 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Ost	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	?

Tre grand — 10 poeng. Fire grand — 7 poeng. Tre ruter eller klover — 7 poeng. To ruter eller klover — 5 poeng. Fem spør — 4 poeng.

Hånden er balansert med fordeling 4—3—3—3 og i alt 18 honnorpøeng. En slik styrke og fordeling viser man presist og direkte ved å melde tre grand rett inn. Det er ingen annen melding som i et blunk gir et så godt bilde av fordelingen og styrken. At hånden har fire spør spiller mindre rolle i denne forbindelsen, når man har så små muligheter til stjeling. Hvis makker fortsetter med en forgemelding, støtter man selvsgårt.

Løsning til oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ E D 7 2 ♠ K D kn 9 5 ♦ D 8 4 ♣ 9

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♥	pass	2 ◇
pass	?	?	?

To spør — 10 poeng. Tre spør — 7 poeng. To hjerter — 4 poeng.

Hånden blir ganske sterk når makker kan melde ruter, hvor De har så pass styrke som damen tredje. Derfor har De råd til å gå over svakhetsgrensen og invitere til utgang med to spør. Hvis hverken spør eller hjerter passer, er det en trygg redningsplanke i tre ruter.

Tre spør er vel hardt, men meldingen har likevel fått mer enn to hjerter, som vi finner litt for svakt. Hvis Nord hadde meldt to klover og ikke to ruter, ville to hjerter vært ypperlig, men ikke nå.

Løsning til oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ K 8 5 ♠ K 9 ♦ 8 7 5 2 ♣ 10 9 4 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Ost	Syd	Vest
2 ♠	pass	2 gr.	pass
3 ♥	pass	?	?

De beste løsningene i nr. 6.

1. premie: Per Bjørlo, Jørpeland — 55 poeng.
2. premie: John Martin Arnesen, Grønlands-haugen 4 b, Oslo.

De beste av de øvrige hadde:

- 52 poeng: Ernst Lyngtu, Laksevåg, Leiv Schwingel, Oslo.
51 poeng: Helge Myhre, Dale i Bruvik, Egil Opstad, Sarpsborg.
50 poeng: Simen Nordstrand, Lillehammer, Yngvar Nytrøen, Lomnessjøen, Ivar Tangen, Steinkjer.
48 poeng: Odd Dahl, Namdals.
47 poeng: Arthur Aukland, Aukland pr. Stavanger, Odd Masvik, Finnsnes.
45 poeng: Arnfinn Borgemyr, Tveit, Bjørn Bræthen, Mehcia, Bjørn Danielsen, Jørpeland, Oddvar Espas, Øv. Grorud.
44 poeng: Tore Berger, Spydeberg.
42 poeng: A. Johnsen, Dale i Bruvik, Ivar Amundsen, Bergen, Jens Bjerke, Oslo.

De beste løsningene i nr. 7.

1. premie: Ivar Tangen, Steinkjer — 58 poeng.
2. premie: Hans Olsen, Lomnessjøen — 58 poeng.

De beste av de øvrige hadde:

- 57 poeng: Yngvar Nytrøen, Lomnessjøen.
55 poeng: Tore Berger, Spydeberg, Leiv Schwingel, Oslo.
53 poeng: Oddvar Espas, Øv. Grorud, Egil Opstad, Sarpsborg.
49 poeng: Per Bjørlo, Jørpeland, Arnfinn Borgemyr, Tveit, R. Dick Henriksen, Oslo, A. Krieg, Sellebak.
48 poeng: Simen Nordstrand, Lillehammer.
47 poeng: Pål Kr. Amdal, Steinkjer, Bjørn Bræthen, Mehcia, Gran Maartmann, Oslo.
46 poeng: Gudrun Helland, Jørpeland, Bjørn Danielsen, Jørpeland.
45 poeng: Ernst Lyngtu, Laksevåg.
44 poeng: Roald Aune, Steinkjer, Odd Dahl, Nesna, Odd Masvik, Finnsnes, Jens Bjerke, Oslo.
43 poeng: Ivar Amundsen, Bergen, Tjerand Randaberg, Randaberg.

Det er god, gammeldags Culbertson som er i virksomhet her. Nords to spar er krav til utgang, Syds to grand er avslag.

Fem spar — 10 poeng. Fire spar — 6 poeng. Fire grand og seks spar — 5 poeng.

De har god støtte til makkers sparmelding og i alt 7 poeng, og dette bør De gjøre rede for ved å avgjøre hoppmelding andre gangen, når De først har gitt beskjed om svakhet ved to grand. Men De har noe enda mer enn 7 poeng. De har perfekt tilpasning fordi hele honnørstyrken ligger i makkers farger. Bytt ut en av kongene med en konge i ruter eller klover, så ville fire spar vært berettiget. Denne ekstra tilpasningen gir De uttrykk for ved å melde fem spar andre gangen. Åpnerner kan ha:

♠ E D kn 9 3 ♠ E D kn 4 ♠ E K D ♣ 6

og seks spar er opplagt, men vanskelig å få meldt hvis De ikke inviterer med fem spar.



Siden sist

Forts. fra side 11

grand at ikke makker har den. Syd er da nødt til å ha omtrent alle de utestående honnørkortene, og han må ha minst tre spar. Vests kloverbehandling kan ikke forklares om Syd nå har to klover igjen.

Ost fant ut at hvis han nå spiller spar, vil Syd vinne ved å spille på den eneste fordelingen som kan gi ham kontrakten, nemlig kongen hos Vest og tieren hos Ost. Men hvis han spilte ruter til dobbeltrenons? Hvis Syd stjeler, har Nord en spar for meget til at avkastet kan hjelpe ham, og hvis Nord stjeler, kan Syd ikke komme hjem for å få tatt sparfinessen.

Følgelig spilte Ost ruter ti, og Syd var hjemme.

